

Den planlagte kobbergruven i Kvalsund kommune i Finnmark vil deponere masser i Repparfjord. Det skaper strid, men søknaden om utslippstillatelse er godkjent etter fire års behandlingstid. Fem organisasjoner har lagt inn klager som Nussir nå har svart på.

Kunnskapsbasert tilsvar

Nussir har forståelse for at motstandernes synspunkt på gruvedriften er preget av følelser, men ønsker at diskusjonen skal baseres på fakta.

• 06.03.2016 Halfdan Carstens [Bergindustri](#)

Bakgrunnen er at Miljødirektoratet har gitt Nussir tillatelse til å deponere overskuddsmasser fra utvinningen av kobberkonsentrat i et avgrenset basseng i Repparfjorden, og at tillatelsen nå er påklaget av Kvalsund SV, Hammerfest SV, NU/Naturvernforbundet, Sametinget og Norske Lakseelver.

Nussir leverte sin søknad til KLIF (senere Miljødirektoratet) allerede 16. okt2011, og etter fire års behandlingstid [ble søknaden innvilget i desember i fjor](#).

Nussir forventer nå at utslippstillatelsen forankres ytterligere ved at lokale organisasjoner og myndigheter bidrar aktivt til å fastsette akseptkriterier og overvåkingsprogram som skal være

en del av den endelige dokumentasjon til Miljødirektoratet, skirver Nussir i sitt tilsvaret til de 5 klagerne.

Uriktige påstander

Nussir mener i sitt tilsvaret å påpeke en rekke unøyaktigheter og usannheter fra klagerne.

Selskapet sier f.eks. at det ikke er korrekt at laksen ble utryddet under deponering på 70-tallet, slik Kvalsund SV hevder. Nussir skriver i stedet at elva “ifølge offentlige fangststatistikker var høyeste fangst noensinne midt under deponeringen”. Det er heller ikke riktig at “deponiet vil ha direkte lokale skader for torskens gyting. Dette er en ubegrunnet og udokumentert påstand”, mener gruveselskapet.

Kvalsund SV påstår også at sjøsamisk næringsfiske har et stort potensial, men “hva kan i så fall årsaken være til at det ikke har materialisert seg i Kvalsund og andre fjorder i Finnmark i moderne tid?” spør Nussir.

Hammerfest SV har en “spektakulær teori om at deponiet skal kunne skylles ut i løpet av en dag og ende opp i Sammelsundet og mot fuglefjell”. Til dette spør Nussir hvordan det i så fall kan ha seg at “det grunnere deponiet fra 70-tallet fortsatt ligger der 40 år etter at det ble anlagt – uten tegn til å ville ende opp i Sammelsundet”, og legger til at Hammerfest SV bør titte kikke litt nærmere på utredningene før de lanserer så oppfinnsomme teorier.

Historien gir svar

Mht. at «Sametinget finner det overveiende sannsynlig at gruvedriften vil krenke muligheten til fortsatt regningssvarende reindrift», svarer Nussir at det per i dag drives industriell aktivitet av sammenlignbar type på de samme arealene som Nussir vil benytte, og at påstanden derfor faller på sin egen urimelighet. Nussir mener også at det ikke er godtgjort at viktige kalvingsområder og flyttlei ble ødelagt da det var gruvedrift her på 1970-tallet. “Vi har observert og fått bekreftet at flyttleiene er i bruk i dag som de har vært tidligere,” skriver Nussir.

Nussir mener også at fjordfisket på 60- og 70-tallet ble borte som følge av overfiske og omstilling i samfunnet som sådan, og ikke som følge av gruvedrift. Det påpekes også at laksefisket nådde rekordnivå i 1976.

Svikt i realfagkunnskapene

I sitt svar til Naturvernforbundet skriver Nussir følgende: “Vedr tungmetaller er det med stor skuffelse vi igjen ser at **det helt klart med vilje misforstås** forskjellen på metall og mineral. Utslipp av tungmetaller er den delen av mineralene i avgangen som løses opp og dermed frigjør metall til omgivelsene, og ikke hvor mye som er fast bundet i mineralene – og bindingen i mineraler er gitt fra naturen og ikke noe som «kan diskuteres» slik NU/NF hevder. Her må det sies å være uheldig svikt i realfagkunnskapene. Avgangen er testet for utlekking i sjøvann, med svært lave verdier som resultat, og det er heller ikke registrert noen form for forhøyede verdier av tungmetaller utlekket til miljøet fra forrige deponering.